

אחדות העבודה: המפלגה

מה קורה באחדות העבודה? במשך השבועיים האחרונים דיברו עליה יותר מאשר על כל מפלגה אחרת בארץ. אחד משריה, יצחק כר אחרון, התפטר מהממשלה — והיו דרושות ישיבות איזוסוף כדי לאלץ לבסוף חבר אחר, ישראל ברייהודה, להסכים להיות שר במקומו. הוא הסכים — אבל בלי חשק.

כנסת התנגד חבר אחדות העבודה ינאל אלון, שריהעבודה, להצעת מפלגות השמאל להקטין את מספר שעות העבודה של פועלי-בניין במשך חודשי הקיץ הקשים. ואילו בהסתדרות התנגדו נציגי אותה מפלגה להצעת מפא"י להגדיל את שעות העבודה של הפקידים, במשך אותה עונה.

חברי המפלגה הפשוט — ועמו האזרח הרגיל — יכול היה רק לשאול את עצמו: איזה משני הקווים מייצג את המפלגה? איזה נשמות מתרוצצות בקרבה?

הרבה מזה של חשינה, הן במועצות הן בהסתדרות והן בסוליהמנהיגות המפלגתי. עירונית, המונהגת על ידי תנועה קיבוצית. במספרים יבשים: מתוך 66170 אזרחים ש- הצביעו בעד אחדות העבודה בבחירות לכנסת הנוכחית, היו כ-10 אלפים חברי קיבוץ צימ וכשלושת אלפים אנשי מושבים. הרוב המכריע של הקולות (למעלה מ-50 אלף) ניתן בערים.

איך בכך פסול. שהרי ההתיישבות העובדת טיפחה תמיד ליישוב הארץ ישראל מנהיגים באחוז העולה בהרבה על חלקה בכלל האוכלוסייה. אפשר היה לומר,

עבודה יסודית אחת מטביעה את חותמה על אחדות העבודה: זוהי מפלגה עירונית, המונהגת על ידי תנועה קיבוצית. במספרים יבשים: מתוך 66170 אזרחים ש- הצביעו בעד אחדות העבודה בבחירות לכנסת הנוכחית, היו כ-10 אלפים חברי קיבוץ צימ וכשלושת אלפים אנשי מושבים. הרוב המכריע של הקולות (למעלה מ-50 אלף) ניתן בערים.

„מי? איך?” זאת השאלה ששאל מזכיר המפלגה, ישראל ברייהודה, כאשר נשאל אם הוא מסכים להתמנות כשר החחבורה. ברייהודה, המתנגד למדיניות הכלכלית החדשה, דחה את ההצעה, אך לבסוף נכנע לרצון מפלגתו.

מוסדותיה של מפלגה דמוקרטית נבחרים באורח דמוקרטי. כל סניף שולח מספר נציגים למועצה הארצית, בהתאם לכוחו היחסי. על כן, מתוך 300 חברי מועצת אח- דות העבודה, קרוב לשני שלישים הינם עירוניים, והנותרים אנשי ההתיישבות ה- עובדת. אותו יחס קיים גם במרכז המפלגה, בן 100 החברים.

לא כן במוסד הביצועי העיקרי של ה- מפלגה, המזכירות, שם נבחרים החברים ב- בחירות אישיות, ולא נציגי הסניפים. מתוך 16 חברי המזכירות, יש חרוי מכרע של אנשי הקיבוץ המאוחד. מנהיגיה האמיתיים של המפלגה הם חברי קיבוצים: ישראל גלי- לי (נען), ישראל ברייהודה (יגור), יגאל אלון (גינורסר), יצחק בן-אחרון (גבעתי חיים), משה כרמל (נען), זאב צור (שדה נחום), האיש מס' 1 של המפלגה בהסתד- רות, חבר הועדה המרכזת היושע חשיניה, הינו חבר קיבוץ אפק. המיישנה שלו, משה ארם העירוני, הינו בעל מישקל פחות ב-

במיקרה של אחדות העבודה: „המנהיגות הקיימת, שצמחה מן התנועה הקיבוצית, הגיעה למעמדה הנוכחי הודות לעברה ה- מפואר ולנסיונה. גילי היה מראשי הה- גנה, ברייהודה היה ממנהיגי היסוד של הקיבוץ המאוחד, זאב צור הינו אידיאולוג התנועה הקיבוצית. במרוצת הזמן תצמח מנהיגות כזו גם מקרב האגף העירוני של המפלגה.”

אולם אחדות העבודה של היום לא נוצ- רה ערב הבחירות האחרונות, ולא מאתמול נתמכת היא על ידי רוביקולות עירוני. המפלגה כפי שהיא כיום הינה גילגול של איחודים ופילוגים עם יתר תנועות ההתי- יישבות ומפלגות הפועלים העירוניים. עוד בראשית דרכה כמפלגה, הצטרפו אליה מני- היגים של מחנה פועלים עירוני (פועלי ציון שמאל). לאן נעלמו מנהיגים אלה? היום אפשר לראות רק אחד מהם ב- צמרת המפלגה: ח"כ נחום גיררפלקס. ערב הבחירות האחרונות היה צורך במאבק פני-

במדינה

עבודה

השעה הקלה

„כנראה שהעבודה שלנו הכי קלה” הכ- ריו השבוע יעקב שמילוביץ, כשהגיע באחד הבקרים לעבודתו. כל העובדים הביטו בו בתמיהה. „הסתכלו בעצמכם”, הצביע פועל הבניין, בן ה-52, על הקטע בעתון שהביא פרטים מדיוני הכנסת. „עשר שנים אנחנו לוחמים על שבע שעות עבודה בקיץ, אבל עכשיו רק הפקידים קיבלו את זה.”

יעקב לא התבדה כלל. לו ולארכעים ר- חמשת אלפי פועלי הבניין בישראל הקיץ הוא הסיוט הגדול ביותר. מדי שנה מסמן הקיץ את חידוש מאבקם הגדול נגד עסקני- הם המקצועיים ונגד הממשלה. מדי שנה נהיית דרישתם להורדת שעות העבודה בקיץ לשנה נוספת.

העבודה הגופנית המפרכת תחת קרני השמש הלוהטות אוכלת את העוסקים בה, ואחוז הגושרים, כבר מגיל צעיר הוא גבוה. אלה מעדיפים להשתכר פחות במק- צועות קלים יותר: בתעשייה, בפקידות או בניהול עבודה.

חסרים עשרה אחוז. „בעבודה ה- בניין היתה תמיד נזילות רבה בעובדים”, סיפר אריה לינדה, מזכיר פועלי הבניין בתל-אביב. „בשנים האחרונות קטנה אמנם הנזילות, אך גם מספר העובדים קטן באופן יחסי. כיום, למשל, עובדים בתל-אביב יום- יום שלושת אלפים עובדים ובכל יום חסרים לעבודה כשלוש-מאות עובדים, כלומר עשרה אחוזים.”

את המחסור הגדול בכוח אדם מנסים למלא בשתי דרכים. אחת מהן היא הבאת פועלים ערביים זולים מהמשולש. רובם אינם מאורגנים בהסתדרות ומשכורתם מגי- עה רק לכחצית ממשכורת חבריהם העב- רים. הדרך השנייה היא גיוס עובדים צעירי- פיתוי כספי. משכורתם של פועלי הבנייה המתחילים היא גבוהה מזו של פועלי תע- שייה או כל ענף אחר. אך העבודה הקשה והמפרכת אינה פיתוי רציני לצעיר שאפתני, שאך זה השתחרר מהצבא. לכן ממהרים כל- כן להסתלק מהבניין — מה גם שהמשכורת המקסימאלית אינה כה גבוהה. משכורתו של יעקב שמילוביץ, למשל, — פועל בניין סוג א' א, העובד 32 שנים במקצוע — היא שבע-עשרה ל"ו ליום, לפני הורדת ה- מסים למיניהם.

רבמטיוזם ודקדקת-פרקים. מאבקם של שמילוביץ וחבריו אינה להורדת שעות העבודה בלבד. כי אם כיום מקבל שמילו- ביץ את שבע עשרה הירות תמורת שמונה שעות עבודה, יקבל, אם יצליח מאבקו להורדת שעה, את אותה משכורת תמורת שבע שעות עבודה.

טענתם העיקרית של המתנגדים ליום עבודה של שבע שעות בימות הקיץ היא, שיש מחסור תמור בפועלי בניין בארץ. לכן, משיבים הפועלים, יש להיטיב את תנאי העבודה. הטענה המעשית במקרה זה היא שרבים מפועלי הבנייה עובדים ממילא שעות נוספות, מעבר לשמונה שעות העבודה ה- רשמיות. יש לכך כמה סיבות. אחת מהן: שהקבלנים הסובלים ממחסור בידיים עובדות בכל הארץ, לוחצים על הפועלים לעבוד שעות נוספות. הסיבה העיקרית: תלוש ה- משכורת של שמילוביץ אינו מרשה לו ל- הסתפק בשמונה שעות עבודה בלבד, מכריח אותו לעבוד תשע שעות מדי יום ביומר. אם אמנם יעבוד שבע שעות, יוכל להסתפק בשכר עבור השעה השמינית כתוספת ש- תבטיח את קיומו.

אך לאן בכל זאת נעלמת משכורתו הגבו- יה, יחסית לפועלי התעשייה, של פועל ה- בניין? „שכר דירה — 26 לירות”, מונה שמילוביץ, „מסי עירייה — 15, חשמל ומים — עוד 18 לירות. שני הילדים של- הולכים לביה"ס, אחד לתיכון; לנסוע ל- קרובים בגבעתיים פעם בשבוע עולה שתי לירות; ואוכל ובגדים וקולנוע פעם בשבוע ועתון לפחות פעם ביום. הסוף הוא — שבכל יום חמישי מחשבים איך לגמור את השבוע.”

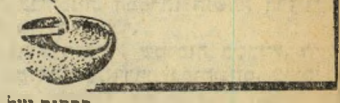
בירתה של שמילוביץ יש פריגיירד (ה- בת הבכורה שלחה מארצות-הברית) ו- מכשיר רדיו. מה בנוגע לחסכון בבנק? „חסכון בבנק”, מחייך שמילוביץ בביטול, „החסכון שלי שצברתי במשך שנים, הם רבמטיוזם ודלקת-פרקים!”

Marlboro

מרלבורו

סיגריט הפילטר המעולה בעלת הטעם המעודן

פרסום יעל

מעבר לים אר בתיים!

צמד הדודאים שערכו סיור הופי- עות מוצלח מעבר לים שבו ארצה ומופיעים מעתה — בבתיים. הכ- ונה כמוזן היא „ריבירה כסית” בבתיים, שמופעי הבידור שלה מהווים אבן-שואבת למבקרים השו- חרים שעתיים של הנאה.

הדודאים (בני וישראל) מזמרים ממבחר שירי הארץ וחוצלארץ.

עונת הקיץ בריבירה כסית היא בעיצומה, מלבד הדודאים מופי-

עים במשך השבוע גם שלישיית גואליטרי בריקוד אקרובטי: כוכ- בת הלהקה היא העלמה טיטיאנה המופיעה בריקודי סולו רוסיים ו- הונגריים (ראה תמונה). ומן הקלא- סי אל הקל — טיטיאנה מבצעת גם היפוכי סלטה מסמרי שער. אם כן, בידור נעים בריבירה כסית.